

ÎNCHEIERE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Novacov Vasili,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasili Novacov împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sporului pentru cumulare de profesii, penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și repunerea în termen a acțiunii,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Novacov Vasili și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă

La 20 iunie 2014, Novacov Vasili a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la încasarea sporului pentru cumulare de profesii, penalității de întârziere, repararea prejudiciului moral și repunerea în termen a acțiunii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că începînd cu 07 septembrie 2004 a activat în calitate de mașinist la ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

Sușține că, prin ordinul ÎCS „Red Union Fenosa” nr. 1195 din 24 septembrie 2012 a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) pct. c) în legătură cu reducerea statelor de personal.

Declară Novacov Vasili că pîrîtul nu a achitat în volum deplin plățile salariale pentru munca prestată în cadrul ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

Invocă reclamantul că deși la 07 septembrie 2004 a fost angajat în calitate de mașinist, a acumulat și funcția de conducător auto, însă nu a fost plătit pentru munca prestată.

Menționează reclamantul că la 15 mai 2014 s-a adresat cu o cerere către ÎCS „Red Union Fenosa” SA privind achitarea plăților salariale, însă pîrîtul a refuzat achitarea acestora.

Cere reclamantul Novacov Vasili calcularea și încasarea sporului la salariu care nu poate fi mai mic de 50% din salariul de funcție al conducătorului auto pentru 96 luni, ceea ce constituie-2276 lei lunar, respectiv 218496 lei, încasarea penalității de întârziere de 0,1 % din întreaga sumă neachitată în termen, repararea prejudiciului moral în mărime

de 100 000 lei și repunerea în termen a acțiunii privind încasarea sporului salarial în mărime de 186632 lei pentru perioada 08 septembrie 2004-18 iunie 2011.

La 03 februarie 2015 Novacov Vasili a depus cerere de completare a cerințelor, motivînd că potrivit clasificatorului ocupațiilor din Republica Moldova funcția de conducător auto este diferită de funcția de mașinist, astfel pîrîtul urmează să plătească adaos la salariu pentru cumularea de profesii.

La 30 noiembrie 2015 reclamantul și-a mai completat suplimentar acțiunea, motivînd că cumulul profesiilor de conducător auto și mașinist se dovedește prin foile de parcurs pentru autocamioane din perioada 24 septembrie 2009 -24 septembrie 2012, ordinul nr. 719 din 27 iunie 2012 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și actul de primire-predare a automobilelor cu numerele de înmatriculare CCA-739 și CUF-258.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de fond a constatat neîntemeiată cerința de repunere în termenul de prescripție a pretențiilor de încasare a sumei de 186 632 lei, întrucît nu a prezentat probe de omitere întemeiată a termenului de prescripție.

De asemenea, analizînd circumstanțele pricinii instanța de fond nu a constatat că salariatul a îndeplinit o altă funcție decît cea în care a fost angajat, respectiv este neîntemeiată cerința privind încasarea salariului, penalităților de întîrziere și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de către Novacov Vasili și menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016. Curtea de Apel Chișinău a conchis că instanța de fond a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, cu aplicarea corectă a normelor de drept material asupra circumstanțelor de fapt constatate.

La 05 iulie 2016, Novacov Vasili a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 și hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Novacov Vasili a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărîrilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea a indicat că, instanța de apel, cît și instanța de fond eronat au constatat că înscrisul din carnetul de muncă permite angajatorului să considere funcția de conducător auto și mașinist ca aceeași funcție, întrucît în Clasificatorul ocupațiilor din Republicii Moldova nu există așa funcție „conducător auto și mecanisme speciale”.

La 13 iulie 2016 Novacov Vasili a depus recurs suplimentar împotriva deciziei Curții de Apel din 21 aprilie 2016, motivînd că instanța de apel face trimitere la fișa de post, și anume la descrierea funcției în care este indicată funcția de conducător și operator de mecanisme speciale, în conformitate cu care recurentul urma să conducă mijloacele de transport ale întreprinderii.

Afirmă recurentul că acest document nu are nici o valoare juridică, deoarece nu este aprobat de nimeni, nefiind indicat cine și cînd la emis.

La 22 august 2016 Novacov Vasili a mai depus un recurs suplimentar împotriva deciziei Curții de Apel din 21 aprilie 2016, solicitînd atașarea la cererea de recurs a plîngerii adresate Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 a fost expediată în adresa lui Novacov Vasili la 06 mai 2016 (f.d. 120), însă lipsesc date când recurentul a recepționat-o.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Novacov Vasili la 05 iulie 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 01 august 2016, în adresa intimatului ÎCS „Red Union Fenosa” SA a fost expediată copia recursului declarat de către Novacov Vasili cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 01 septembrie 2016 intimatul ÎCS „Red Union Fenosa” SA a depus referință, solicitând declararea recursului ca inadmisibil. Intimatul a invocat depășirea termenului de prescripție prevăzut de lege pentru încasarea plăților salariale pe perioada 08 septembrie 2004-24 septembrie 2011.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile din referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Novacov Vasili este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Novacov Vasili nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului Novacov Vasili precum că instanțele ierarhic inferioare eronat au constatat că funcția deținută de recurent este - conducător auto și mecanisme speciale, întrucât acest fapt este confirmat prin înscrierile efectuate în ordinul de angajare nr.465 din 08 septembrie 2004, fișa de post a funcției nr. 2.3/4/5.1.2.1.1 și carnetul de muncă seria AA nr. 0722983 adusă la cunoștință salariatului contra semnătură, iar recurentul/reclamant nu a adus suport probator care să combată aceste înscrieri, foile de parcurs și actele de predare-primire a automobilelor fiind doar o confirmare a faptului că aceste sarcini se includeau în funcția recurentului.

Respectiv în ordinul de angajare nr.465 din 08 septembrie 2004, fișa de post a funcției nr. 2.3/4/5.1.2.1.1 și carnetul de muncă seria AA nr. 0722983 este indicată funcția de conducător auto și mecanisme speciale, care conform fișei de post presupune îndeplinirea funcțiilor de conducere a vehiculelor întreprinderii (proprie și închiriate), controlarea stării autovehiculelor în ceea ce privește curățenia, păstrarea și menținerea, repararea micilor avarii, controlarea aranjării corecte și întărirea materialelor transportate.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat corect faptul că dânsul a îndeplinit munca prin cumularea a două profesii diferite, întrucât Novacov Vasili nu a prezentat careva probe care să confirme prestarea reală a muncii sau timpul efectiv lucrat pentru o altă profesie decât cea de bază indicată în carnetul de muncă al salariatului și fișa de post.

Referitor la argumentul recurentului Novacov Vasili privind tratamentul discriminatoriu manifestat față de sine de către Curtea de Apel, se reține că potrivit Legii cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012 pentru constatarea faptei de discriminare trebuie demonstrat tratamentul diferențiat (negativ, mai puțin favorabil, inegal) prin întrunirea cumulativă a următoarelor elemente: comparatorul (în comparație cu cine se aplică tratament diferențiat), prezența unui criteriu protejat de discriminare (vîrstă, sex, rasă, etnie, naționalitate, dizabilitate, limbă sau altele), dreptul lezată (prin acțiunile făptuitorului a fost încălcat un drept legitim), condiții care nu sunt indicate de către recurent.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speța

sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Novacov Vasili ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Novacov Vasili se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic